

БЛАГОСЛОВЕНИЯ ОТ ХРИСТОС, НАШИЯ ПЪРВОСВЕЩЕНИК!

(ЧАСТ 2)

Дейвид Уилкерсън

27 Май 1996

Библията ни казва, че когато Христос се възнесе на небето, Той влезе в служението на Първосвещеник на всички, които отиват при Него с вяра: „...а Той (Исус), понеже живее вечно, има свещенство, което не преминава на друг” (Евреи 7:24).

Исус е непроменим! Той е същия вчера, днес и завинаги. Докато си жив, Той ще бъде твоя Първосвещеник в небето и ще ходатайства за теб. И ще остане такъв докато не се прибереш у дома при Него.

Нашият Първосвещеник - Исус седи отдясно на престола на Отец: „...ние имаме такъв Първосвещеник, който седна отдясно на престола на Величието...” (8:1). Той разполага с цялата сила и власт!

Исус в момента е в присъствието на Отец и ходатайства за нас. Той се изправя срещу обвинителя ни – дявола – и казва: „Смъмрям те, Сатана! Този човек е Мой, защото е поръсен с кръвта Ми. Той е в безопасност, дълга му е изцяло платен. Той е свободен!”

Но аз вярвам, че има още какво да научим за служението на чудесния ни Първосвещеник към нас.

В Стария Завет са споменати две свещенства – това на Аарон и на Мелхиседек.

Знаем, че първосвещеника Аарон беше от племето на Леви. Но Мелхиседек, за когото пише в Битие 14:18-19, е доста тайнствена личност. Библейските изследователи знаят много малко за него и съществуват множество догадки за това кой е бил той. Ето как е представен Мелхиседек: Книгата Битие ни казва, че градовете Содом и Гомор, където живееше племенника на Авраам - Лот, бяха атакувани от съюзническите армии на няколко града. Те бяха плячкосали храната и други неща от градовете и бяха отвели голяма част от жителите им, включително Лот и семейството му. Аврам, воден от Бог, взе малка армия от 318 мъже и победи грабителите съюзници: „И възвърна всичкия имот, върна и брат си Лот с имота му, както и жените и народа” (Битие 14:16).

Ето я картината: Аврам току що беше спечелил невероятна победа над цялата армия на съюзниците и се връщаше от битката. На път за къщи срещна първосвещеника Мелхиседек, цар на Салим, който излезе, за да го посрещне и „...изнесе хляб и вино...” (стих 18).

Книгата Евреи ни казва следното за първосвещеника: „Защото този Мелхиседек, салимски цар, свещеник на Всевишния Бог, който срещна Авраам, когато се връщаше от поражението на царете, и го благослови; на когото Авраам отдели също и десятък от всичко; който, според значението на името си, е първо цар на правда, а после и цар на Салим, тоест цар на мир; без баща, без майка, без родословие, нямащ нито начало на дни, нито край на живот, а оприличен на Божия Син, остава завинаги свещеник” (Евреи 7:1-3).

Звучи да е бил свръх човек. Няма начало, няма край, което означава, че трябва да е бил Бог! Въпреки това аз вярвам, че Мелхиседек е човек от плът и кръв, и е преобраз на Христос.

Както ни казва автора на Евреи, името Мелхиседек означава „цар на праведност”, а длъжността му – цар на Салим, означава „цар на мир”. Ние наричаме Лос Анжелис „Града на ангелите”, а Ню Йорк „Голямата ябълка”. Очевидно Бог беше положил ръката Си върху този човек и го беше помазал като първосвещеник на Салим – град, наричан с любов „Града на мира”.

Фразата „без майка и баща” означава, че Мелхиседек нямаше свещеническо потекло, каквото имаха левитите. „Без родословие” означава „без свещеническо родословие”. Той не произлизаше от свещенически род като Аарон. По-скоро беше Божествено назначен Божий свещеник.

Авторът на Евреи ни казва също, че Мелхиседек беше „оприличен на Божия Син”, което означава, че беше като Исус в това, че нямаше свещеническо потекло: „...нашият Господ произлезе от Юда, а за това племе Моисей не каза нищо относно свещеници” (стих 14).

Бащата на Исус, Йосиф, не беше свещеник, нямаше родословно потекло от Юда, от които произлиза левитското свещенство. Така че, тук виждаме, че Мелхиседек представлява свещенството на Исус. Този земен първосвещеник беше преобраз на нашия Първосвещеник в слава – Исус, Цар на правда и Цар на мир!

Аврам даде десятък на Мелхиседек от цялата плячка, която беше взел от победените армии. Библията ни казва, че в замяна първосвещеника го благослови: „И го благослови, като каза: Благословен да бъде Аврам от Всевишния Бог...” (Битие 14:19).

Това е красива картина на служението на Исус, нашия Първосвещеник. Виждате ли, задължение и привилегия на първосвещеника е да излезе от светилището и да благослови хората. Господ каза на Моисей: „Говори на Аарон и на синовете му и им кажи: Така да благославяте израилевите синове, като им говорите: ГОСПОД да те благослови и да те опази! ГОСПОД да осияе с лицето Си над теб и да ти окаже милост! ГОСПОД да издигне лицето Си над теб и да ти даде мир!” (Числа 6:23-26). С други думи, след като първосвещеника занесé кръвта в светилището, поръси с нея умилостивището и помахаше с тамяна, тогава трябва да излезе пред народа и да го благослови.

Това беше последното действие от служението на първосвещеника - да излезе от светилището, да вдигне ръце и да благослови народа с благословието, което Бог му беше дал: „...ГОСПОД да те благослови и да те опази! ГОСПОД да осияе с лицето Си над теб и да ти окаже милост! ГОСПОД да издигне лицето Си над теб и да ти даде мир!” (6:24-26)

Това е непроменимото служение на нашия Първосвещеник - Исус, според наредбата на Бог. Христос казва: „Аз ще те покрия с кръвта Си. Ще ходатайствам за теб пред Отец. Ще изляза и ще те благослова!”

Важно е да разберем, че благословенията, които Исус ни дава не са физически, а духовни: „Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, който в Христос ни е благословил с всяко духовно благословение в небесните места” (Ефесяни 1:3).

В Стария Завет благословенията на първосвещеника бяха физически. Бог обещавахе да благослови посевите, добитъка, градовете и всяка дейност на хората. Всичко това беше физически, без духовно измерение каквото имаме днес, тъй като завесата все още не беше разкъсана. Но понеже днес ходим в духовната сфера, благословенията, които получаваме, са от духовно естество.

Може да попиташ: „Бог не ни ли благославя с физически благословения?” Да, понякога Бог ни благославя с материални неща, но само когато те имат духовни последствия! Всяко материално благословение, което притегля сърцето ни към себе си, а не към Исус, може бързо да бъде отнето.

За съжаление, много християни мислят за Божиите благословения само като за материални неща. Те се молят: „Господи, излей благословенията Си върху мен. Затрупай ме с привилегиите Си!” Но в себе си мислят: „Искам нова кола, по-добър апартамент, по-добри мебели, повече пари в банката.”

Бог се грижи добре за децата Си. Той ни казва първо да търсим Него и всичките ни нужди в живота ще бъдат посрещнати. Така или иначе, християнските благословения са преди всичко духовни!

Когато старозаветния свещеник благословеше така хората, това не бяха само пожелания към тях. Той не казваше: „Пожелавам ви мир. Пожелавам ви Господ да ви озари с лицето Си...” Не, благословенията бяха подплатени с цялата Божия сила!

„Така да възлагат Името Ми върху израилевите синове и Аз ще ги благославям.” (Числа 6:27). Това означава: „Свещеника ще говори с пълната власт на името Ми, а Аз ще Го почета. Това благословение ще има Моята Божествена сила!”

По същият начин, когато Исус - нашия Първосвещеник ни благослови, Той не просто ни пожелава всичко добро. Той изрича благословенията Си с власт и те се случват!

Трябва да разбереш, че нашия Господ Исус се наслаждава да благославя хората Си!

Много християни си мислят, че Бог се наслаждава само да наказва и да ни коригира. Не! Библията ни казва, че Той не се наслаждава в това да ни дисциплинира. Напротив, Исус казва: „Не бой се, малко стадо, защото вашият Отец благоволи да ви даде царството” (Лука 12:32). Той ни уверява: „Ще ви дам всичко, от което се нуждаете, понеже сърцето Ми иска да ви благослови!”

Никъде в Библията не четем Исус да проклина някого. (Единственото прокълнато нещо беше едно смокиново дърво). Никой проповедник, апостол, пророк или пастир в историята някога са благославяли хората повече отколкото Исус. Той благославяше навсякъде, където отидеше!

Помислете за Проповедта на планината в Матей 5-а глава. Исус каза: „Блажени бедните по дух. Блажени скърбящите. Блажени кротките. Блажени, които гладуват и жадуват за правдата. Блажени милостивите. Блажени чистите по сърце. Блажени миротворците.” Където и да отидеше Исус, Той казваше: „Благословени... благословени... благословени...”

Той взе децата в ръцете Си и ги благослови. Благослови онези, които даваха на бедните, сакатите, кучите и слепите: „...и ще бъдеш блажен, защото те нямат с какво да ти отплатят и ще ти бъде отплатено във възкресението на праведните” (Лука 14:14). „...вдигна ръцете Си и ги благослови” (24:50).

Сърцето ми е дълбоко развълнувано от това, че последните думи на Исус преди да остави учениците Си бяха благословение. Лука казва, че Христос „...им отвори ума, за да разберат Писанията.” (Лука 24:45), след което „... ги благослови...” (стих 51).

В този момент може да си мислиш: „Мога да разбера как Господ благославя деца или новоповярвали, или дори християните в бедните страни, които се нуждаят от чудеса, за да имат храна на масата си. Мога да видя как Той би благословил вярващите в затвора в други държави, като им дава славни откровения за Себе Си по чудотворен начин.

Но не мога да разбера този вид благословения за себе си. Просто не считам, че някога съм живял според светлината, която съм приел. Чувствам, че Бог е преди всичко недоволен от мен. Не се чувствам достоен за благословенията Му.”

Възлюбени, надявам се вече да си разбрал – никога няма да си достоен за Божиите благословения! Никой не ги печели. Той излиза – само поради милостта и благодатта Си – и ни благославя с духовни благословения, които не могат да бъдат проумени.

Аз съм баща на четири деца, всяко едно от тях е женено и има деца. Когато те се изправят пред каквато и да е трудност, аз не им се ядосвам. Напротив, радвам се, когато ми се обадят. Дали ще мога да им помогна с молитва, съвет или да ги благословя финансово, за мен е голямо удоволствие да се обърна към тях и да ги благословя.

Колко повече се радва да помогне на децата Си нашия Господ Исус, когато са изпаднали в нужда? Той ни казва: „Земните ви бащи знаят как да дават добри неща на децата си. Колко повече иска да ви благослови небесния ви Баща?“ (виж Матей 7:11)

Въпреки това, някои от най-благословените хора в Божия дом са слепи за благословенията си. Те не виждат и не разбират великите неща, които им е дал Първосвещеника и затова не им се наслаждават.

Така например, можеш да се огледаш из тялото на Христос и да видиш други християни, които изглеждат по-талантливи и благословени. Някои от тях могат да запаметяват и да цитират цели пасажии от Библията. Други могат да проповядват, поучават или пеят за Божията слава. Ти си казваш: „Колко са благословени от Бог те. Но горкия аз! Нямам достатъчно ум, за да запаметя Божието Слово. Нямам способността да запомня проповед. Нямам никои от даровете, които имат братята и сестрите ми, за да служат на Бог.“

Възлюбени, не знаеш колко много си благословен! Беден ли си по дух? Трудно ти е да се радваш или дори да се усмихваш? Плачеш ли поради слабостите си? Страдаш ли от това, че не виждаш духовен растеж в живота си? Скърбиш ли, защото се чувстваш неадекватен, изостанал, ненужен?

Исус казва: „Ти си благословен! Нямах с какво да се гордееш. И по този начин Ми служиш най-добре, понеже силата Ми е в слабостта ти! Мога да те използвам по-лесно от всеки друг.“

Какво благословение е наистина това! Исус никога не каза: „Благословени са силните, щастливите, независимите, енергичните.“ Не! Нашият Господ благослови слабите, хулените, преследваните, унилите, онези, които са считани за нищо в очите на другите. Той ти казва: „Знаеш, че страшно много се нуждаеш от Мен, значи си благословен!“

Нашият Първосвещеник те е благословил с благословието на Авраам!

Павел пише: „Така че тези, които са от вяра, се благославят заедно с вярващия Авраам“ (Галатяни 3:9). Кое е благословието на Авраам?

Исус ни казва: „Авраам повярва в Бога и това му се счете за правда...“ (Яков 2:23). Авраам повярва, че стои правилно с Бог, въпреки че все още биваше осветяван.

Възлюбени, това е благословието на Авраам – знанието, че сме оправдани чрез вяра! „Така че благословието дадено на Авраам да дойде чрез Христос Исус на езичниците, за да приемем обещанието на Духа чрез вяра“ (Галатяни 3:14).

Това благословение е знанието, че Исус плати с кръвта Си, за да премахне всичките ни грехове и прегрешения. Отец ни дава праведността на Исус и ние ставаме праведни в очите Му. Не трябва да се опитваме да изработим или спечелим Божието благоволение, но трябва да вярваме в завършеното дело на Исус на Кръста. И въпреки, че все още се борим, въпреки,

че понякога Го предаваме, имаме право да стоим с Него, ако продължаваме да вярваме и да се покаяваме.

Давид разбра това и беше в състояние да се наслаждава на благословието на Авраам: „Както и Давид говори за блаженството на човека, на когото Бог зачита правда, независимо от дела: „Блажени онези, чиито беззакония са простени, чиито грехове са покрити” (Римляни 4:6-8).

Когато сме благословени от Бог с благословието на Авраам, вярата ни започва да се разширява. Ние скоро започваме да виждаме и вярваме, че същия Христос, Който ни оправдава, ни дава сила да победим греха. Бог ни казва: „Сега ще работим върху светостта и освещението ти. Но трябва да разбереш, че през това време си на сигурно място в Мен. Ти си Мое дете и Аз ще те пазя да не паднеш!”

Имаш ли вече благословието на Авраам? Ако изцяло приемаш праведността на Христос чрез вяра, тогава ти си благословен с верните Авраам и Давид. Истината е, че ти си един от най-благословените хора на земята!

Въпреки това, милиони християни никога не са чували или вярвали в това, в резултат на което живеят целия си живот в духовна мизерия и страх. Те не знаят какво е да заспят нощем в мир. Те грешат и изповядват, грешат и изповядват непрекъснато. Няма сигурност, сила, знание.

Бог иска такива християни да се отпуснат в ръцете Му, знаейки, че са напълно оправдани в присъствието Му! Да имаш благословието на Авраам означава да си напълно уверен, че Исус непрестанно поръсва кръвта Си върху нас и да Му вярваш непрестанно за спасението си. Ние трябва да отиваме при Него, казвайки: „Господи, аз знам, че съм Твое дете, и че няма да ме изгониш. Знам, че Те предадох и съгреших против Теб. Имам кал по краката си. Но дойдох при Теб, за да бъда очистен. Очисти ме, Господи!”

Благословието на Авраам има също и друг аспект. Той включва това да вярваш на Господ, че е твой щит. Виж, Бог сключи завет с Авраам: „След тези събития ГОСПОДНОТО слово беше към Аврам във видение и каза: Не се бой, Аврааме; Аз съм твой щит, наградата ти — извънредно голяма” (Битие 15:1).

Господ благослови Аврам, когато той се връщаше вкъщи след битката. Някои библейски учени смятат, че по онова време Аврам е бил много страхлив. Може би си е мислил, че азиатските царе ще се съюзят срещу него, а той разполага само с 250 мъже. Или пък, че ще бъде атакуван от ханаанците, които го бяха видели как става силен в земята им.

Трябва да си припомним, че на Аврам му бе обещано да бъде баща на много народи. В тази връзка, той трябва да си е мислил: „Виж колко време мина, а все още нямам син. Сега съм обграден от полудели армии и хора, които не изпитват милост към мен. Семейството и наследството ми са в опасност. Не виждам доказателство, че Божието обещание ще се изпълни.”

Бил ли си някога в такова положение? Вероятно са те клеветили в работата. Може би семейния ти живот е в окаяно състояние. Молитвите ти не получават отговор. Или вероятно си предаден от близък приятел. Молил си се за това в продължение на дни, но нищо не се случва. Казваш си: „Не виждам никакво доказателство за Божието благословение. Напротив, чувствам се обезсърчен и отчаян. Какво да правя?“

Много пъти съм ходил да се моля и съм говорил директно с Господ! Викал съм: „Отче, знаеш, че има някои много важни неща, които не са се случили. Кога ще ми отговориш? Защо чакаш? Въобще ли не чуваш молитвите ми? Не ми останаха сълзи. Вярвам в Словото Ти, но не виждам никакво доказателство за благословието Ти. Господи, къде Си?“

Аврам беше в същото положение, когато първосвещеника Мелхиседек излезе да го посрещне. Библията ни казва: „След тези събития ГОСПОДНОТО слово беше към Аврам...“ (Битие 15:1). Този стих означава: „След като Аврам огледа враговете си със страх... след като се почувства обезсърчен, че не е постигнал нищо... Божието Слово дойде при него...“

Първото нещо, което Бог каза на Аврам бе: „Не се бой, Авраме; Аз съм твой щит, наградата ти — извънредно голяма“ (същия стих).

В един единствен стих, Бог ни разкрива тайната за най-великото благословение, което някой вярващ може да има! Виждаш ли, първото нещо, което ни казва нашия Първосвещеник, когато излиза от светилището да ни посрещне е: „Не се страхувай!“ Той вижда, че се страхуваме и ни уверява: „Никой дявол или демон от ада не може да те докосне. Ти си под кръвта Ми и не трябва да се страхуваш!“

„...Аз съм твой щит, наградата ти — извънредно голяма“ (Битие 15:1). Истинското значение на иврит на думата „щит“ тук е „защитник, пазител“. Този стих казва: „Аз ще бъда твоя пазител. Аз ще се бия за теб!“

Господ говори на Аврам: „Отиди и погледни всичките армии около теб. Аз ще ти бъда защита от всички тях! Никой не може да те докосне, понеже Аз съм твоя щит. Повери живота и бъдещето си в ръцете Ми. Ако се обърнеш към Мен като източник на задоволство, Аз ще ти дам повече мир, радост и пълнота от онова, което някога си виждал!“

Всъщност, същия стих ни казва, че Господ е много повече от щит за нас. Той е и извънредно голямата ни награда! Бог казва на Аврам: „Ще имаш син и ще му се радваш. Известно време ще бъдеш щастлив, че съм изпълнил обещанието Си към теб, и че имаш поколение. Но аз искам да бъда наградата на сърцето ти, Авраме! Дори, когато видиш обещанията Ми изпълнени, сина ти няма да бъде твоята награда. Не, Аз ще бъда Този, Който задоволява най-дълбоките ти нужди!“

Бог знае всичко за човешката природа. Той знаеше, че Аврам ще се зарадва изключително много, ако има син. Тогава щеше да каже: „Бог го направи! Той ми обеща и спази Думата Си.“ Но Бог знаеше, че Авраам няма да е напълно доволен, когато се роди детето. Той все още щеше да изпитва вътрешен глад, безпокойство, необяснима нужда, която никой човек не може да докосне.

Не е ли точно това, което се случва с нас, когато получим нещото, което сме желали толкова много? През цялото време си мислим: „Само ако мога да имам това нещо, ще бъда щастлив. Това ще направи живота ми чудесен. Ще прекрати всичките ми проблеми.“

Не, няма да стане! И трябва да го разбереш веднъж завинаги: няма мъж, жена, пастор или евангелизатор, който може да докосне дълбоката ти нужда. Всички ние изпитваме една и съща такава – от пълна зависимост от Господ! И тя не може да бъде посрещната от никой съпруг или съпруга, дете или приятел. Само Самият Господ може напълно да задоволи най-дълбоките ни нужди.

Това е духовното благословение! Нашият Първосвещеник казва: „Ако наистина искаш да знаеш тайната на благословието Ми, знай, че Аз съм онова, което търсиш. Аз съм твоята награда, твоя отговор, твоето благословение!“

Най-сигурното доказателство, че ръката на Божието благословение е върху теб е, че другите биват благославяни чрез теб!

Бог каза на Авраам: „... ще те благословя премного... В твоето потомство ще се благославят всичките народи на земята...“ (Битие 22:17-18). Той казваше: „Причината, поради която те благославям, Аврааме, е, за да можеш да благословиш народите!“

Очевидно, малцина от нас са призовани да благославят цели нации. Но всеки има семейство, приятели, колеги. Колко от тях са благословени от онова, което Господ прави в теб? Славата на Исус от отношенията ти с Него излива ли се към тези около теб? Приятелите и семейството ти благославяни ли са от Христос, Който живее в теб? Кого си благославял напоследък?

Когато започнеш да благославяш другите по време на изпитанията си, ще знаеш, че ръката на Божието благословение е върху теб. Това се случи с Давид. Когато враговете му нямаха милост към него, той свидетелства: „Те нека кълнат, а Ти благославяй! Когато станат, нека се посрамят, а Твоят слуга да се зарадва“ (Псалм 109:28). Давид извика към Бог за помощ и благословение, когато враговете му го кълняха.

Исус ни заповядва: „Но Аз ви казвам: обичайте неприятелите си и се молете за онези, които ви гонят“ (Матей 5:44). Ако можеш да спазиш това слово, със сигурност си благословен от Господ!

Накрая, онези които са благословени, са привлечени все по-близо до Господ. Бог никога не благославя, без да привлече този човек към Себе Си с думите: „Ела по-близо до Мен.“ Това е повече от самото благословение – растяща близост с Него!

Вероятно все още се чудиш: „Не виждам доказателство за Божието благословение в живота си. Той не е белязан с нищо от онова, което спомена. Как мога да го имам?“

Питам те: обичаш ли Словото Му? Обичаш ли да ходиш в дома Му с другите вярващи? Умът ти бяга ли при Исус през целия ден? Говориш ли с Него? Ако можеш да отговориш с „да“ на всички тези въпроси, може да си сигурен – Той те привлича към Себе Си, благославя те!

Радвайте се, скъпи светиини! Ако ти липсват даровете, които виждаш у другите... ако гладуваш и жадуваш за повече от Него... ако си слаб, разбит, скърбящ, плачещ заради греха си, може да си сигурен – твоя Първосвещеник те благославя с всяко духовно благословение. Отиди при Него с вяра. Той се наслаждава в това да те благославя!

Използван с разрешение на World Challenge, P. O. Box 260, Lindale, TX 75771, USA.

© 1996 World Challenge, Inc., PO Box 260, Lindale, Texas 75771

[Blessings From Christ Our High Priest! \(Part Two\)](#) / [Благословения от Христос, нашия Първосвещеник! \(част 2\)](#)